

بهترین های سی امین جشنواره فیلم فجر

چاپ شده در : ماهنامه سینمایی فیلم

زمان انتشار : اسفند ماه ۱۳۹۰

فیلم: (به ترتیب الفبا، بدون اولویت) برف روی کاج ها، بی خود و بی جهت، پذیرایی ساده

و: پله آخر

کارگردانی: عبدالرضا کاهانی (بی خود و بی جهت)

فیلمنامه: مانی حقیقی و امیررضا کوهستانی (پذیرایی ساده)

فیلمبرداری: هومن بهمنش (پذیرایی ساده)

و: محمود کلاری (برف روی کاج ها، یک روز دیگر)، علیرضا زرین دست (ملکه)، تورج اصلانی (بغض)

موسیقی: کارن همایون فر (برف روی کاج ها، بی خود و بی جهت)

تدوین: سپیده عبدالوهاب (برف روی کاج ها، آزمایشگاه)

و: هایده صفی یاری (پذیرایی ساده، یک روز دیگر، نارنجی پوش، بغض)

فردین صاحب زمانی (پله آخر)

بازیگر زن نقش مکمل: نگار جواهریان (بی خود و بی جهت)

و: رابعه مدنی (بوسیدن روی ماه)

بازیگر مرد نقش مکمل: صابر ابر (پذیرایی ساده)

و: احمد مهرانفر (بی خود و بی جهت)، حسین پاکدل (برف روی کاج ها)، مسعود کرامتی (ضدگلوله)، اکبر

عبدی (خوابم می آد)، حمیدرضا آذرنگ (ملکه)

بازیگر زن نقش اصلی: مهناز افشار (برف روی کاج ها)

و: ترانه علیدوستی (پذیرایی ساده)، مهتاب کرامتی (زندگی خصوصی آقا و خانم میم)، پانته آ بهرام (بی

خود و بی جهت)

بازیگر مرد نقش اصلی: رضا عطاران (بی خود و بی جهت)

و: مانی حقیقی (پذیرایی ساده)، علی مصفا (پله آخر)، حامد بهداد (نارنجی پوش)

بازیگر کودک و نوجوان: بچه فیلم نارنجی پوش (کامشاد کوشان؟)

بهترین فیلم اول: ۱- برف روی کاج ها ۲- آزمایشگاه ۳- بغض

انتخاب ویژه: سکانس خواندن ترانه "واه واه؛ دیدین چی کار می کرد" توسط اصغر طبسی در میانه مجلس عزای پله آخر / نقش و بازی همایون ارشادی به نقش یک فرمانده عراقی در ملکه که فقط از دور و فلو دیده می شود / علاقه حامد آبان (حامد بهداد) به جاروی رفتگر دیگر (اردشیر رستمی) که اسمش "دلبر" است در نارنجی پوش / سکانس معامله با عکاس فضول در یک روز دیگر و ... این جمله خارق العاده در مونولوگ های راویِ مرده پله آخر که جواب اغلب دوستان مدعی افسردگی های فوق مدرن و روشنفکرانه این دوران است: «یه عمر افسردگی داشتم، نمی دونستم درمانش اینه که بهم بگن دارم می میرم!»